

Sygn. akt V GC 26/13

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Dowhanycz -Turoń
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w P.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.700,00 zł (pięć tysięcy siedemset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.11.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.502,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 40/12

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w P. reprezentowana przez adwokata w pozwie skierowanym przeciwko **(...) sp. z o.o. w B.** wniósł o zasądzenie kwoty 5.700,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28.11.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu wskazał, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 28.01.2011 r. wydanym w sprawie VI Ga 152/10 zasądzono od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 6.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Orzeczenie to zostało zmienione na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 04.05.2011 r. ustalającego kwotę kosztów postępowania apelacyjnego na sumę 5.700,00 zł. Podniósł, że należność ta została uregulowana przez powoda na rzecz pozwanej dnia 11.04.2011 r. Zaznaczył, że wyrokiem Sądu Najwyższego z 06.07.2012 r. wydanym po rozpoznaniu skargi kasacyjnej w sprawie V CSK 344/11 uchylony został zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 28.01.2011 r. wydany w sprawie VI Ga 152/10 w części dotyczącej (...) sp. z o.o. w B.. Sąd Najwyższy sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego. Podkreślił, że wobec powyższego doszło do wystąpienia przesłanek zastosowania instytucji bezpodstawnego wzbogacenia i w konsekwencji świadczenia nienależnego na podstawie art.410 § 2 k.c. Wskazał,

że wystosował dnia 22.11.2012 r. wezwanie do zapłaty kwoty 5.700 zł w terminie 3 dni, jednakże pozostało ono bezskuteczne.

Strona pozwana reprezentowana przez radcę prawnego **w odpowiedzi na pozew** (k.37) wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zarzuciła, że zamierza wnieść skargę kasacyjną w której chce wnieść o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy. Ponadto stwierdziła, że na podstawie art.409 w zw. z art.410 k.c. obowiązek korzyści lub zwrotu jej wartości wygasa, jeżeli ten kto korzyść uzyskał, zużył ją lub utracił w taki sposób że nie jest już wzbogacony, chyba że wyzbywając się lub zużywając ją powinien był liczyć się z obowiązkiem zwrotu. W związku z tym oświadczył, że pozwana nie jest już wzbogacona wobec zużycia kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu. Zarzucił, że powód nie wykazał, wbrew obowiązkowi z art.6 k.c., że pozwany pobierając świadczenie musiał liczyć się z obowiązkiem jego zwrotu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami działającymi w formie spółek kapitałowych i wpisanymi do rejestru przedsiębiorców.

(odpis KRS stron k. 9-16,41-43)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 28.01.2011 r. wydanym w sprawie VI Ga 152/10 zasądono od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 6.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Orzeczenie to zostało zmienione na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 04.05.2011 r. ustalającego kwotę kosztów postępowania apelacyjnego na kwotę 5.700,00 zł.

W/w należność została uregulowana przez powoda na rzecz strony pozwanej dnia 11.04.2011 r.

Wyrokiem Sądu Najwyższego z 06.07.2012 r. wydanym po rozpoznaniu skargi kasacyjnej w sprawie V CSK 344/11 uchylony został zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 28.01.2011 r. wydany w sprawie VI Ga 152/10 w części dotyczącej (...) sp. z o.o. w B.. Sąd Najwyższy sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Powód wystosował dnia 22.11.2012 r. wezwanie do zapłaty kwoty 5.700,00 zł w terminie 3 dni, jednakże pozostało ono bezskuteczne.

(wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 28.01.2011 r. w sprawie VI Ga 152/10 wraz z uzasadnieniem k. 17-22; postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 04.05.2011 r. w sprawie VI Ga 152/10 k. 23-25; potwierdzenie przelewu sumy 5.700,00 zł k. 26; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.07.2012 r. w sprawie VCSK 344/11 wraz z uzasadnieniem k. 27-32; wezwanie do zapłaty z dnia 22.11.2012 r. z potwierdzeniem odbioru przez pozwanego k. 33)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód w całości dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów zasadność swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnej, żądanej kwoty. Wypełnił zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaofiarowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, zresztą nie czyniła tego również pozwana. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Powód trafnie podnosił, że w niniejszej sprawie doszło do wystąpienia przesłanek zastosowania instytucji bezpodstawnego wzbogacenia i w konsekwencji świadczenia nienależnego na podstawie art. 410 § 2 k.c. Jak bowiem stanowi ten przepis świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. Norma ta wymienia konkretne sytuacje w których świadczenie jest nienależne. W niniejszej sprawie zaistniała okoliczność kiedy podstawa prawna wprawdzie istniała w chwili spełnienia świadczenia, jednakże potem odpadła. Analogiczna sytuacja ma miejsce np. wówczas gdy doszło do zapłaty świadczenia zasądzonego nieprawomocnym wyrokiem opatrzonym rygorem natychmiastowej wykonalności, gdy następnie oddalono powództwa, a także w sytuacjach związanych ze stwierdzeniem przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności aktów prawnych na podstawie których pobierane były opłaty z Konstytucją i przepisem rangi ustawowej lub gdy wypłacono odszkodowanie na podstawie decyzji administracyjnej uznanej następnie za nieważną (vide : uchwała SN z dnia 04.12.1987 r. III CZP 70/87, uchwała SN z dnia 27.04.1995 r. III CZP 46/95).

Sąd nie podzielił argumentacji strony pozwanej zaprezentowanej w odpowiedzi na pozew w zakresie tzw. zużycia konsumpcyjnego. Zgodnie bowiem z art. 409 k.c. zasada aktualności wzbogacenia wskazana w tym przepisie obowiązuje z wyraźnym zastrzeżeniem. Oznacza ono, iż wygaśnięcie obowiązku zwrotu korzyści w razie zużycia konsumpcyjnego następuje wyłącznie w sytuacji, gdy ten kto korzyść uzyskał wyzbywając się jej lub zużywając ją winien być liczyć się z obowiązkiem jej zwrotu. W świetle powyżej wskazanego stanu faktycznego, w szczególności faktu wniesienia przez powoda skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy Wydział VI Gospodarczy z dnia 28.01.2011 r. wydanego w sprawie VI Ga 152/10, a także określonego w k.p.c. terminu wniesienia skargi kasacyjnej (art. 398⁵ § 1 k.p.c.) oraz faktu reprezentowania strony pozwanej przez radcę prawnego oczywistym jest, że strona pozwana winna była liczyć się z obowiązkiem zwrotu korzyści.

Zważywszy na całokształt powyższej wskazanych okoliczności Sąd doszedł do wniosku, że powództwo jako w pełni zasadne winno podlegać uwzględnieniu w całości. Stąd orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia następnego po upływie terminu płatności określonego stronie pozwanej wezwaniem do zapłaty z dnia 22.11.2012 r. albowiem był to dzień wymagalności tego roszczenia. Jak bowiem stanowi art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z § 2 tegoż przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało pozwaną do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 1.502,00 zł albowiem powód uiszczył inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 285,00 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty te wynosiły 1.200,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł.

Sąd podczas rozprawy w dniu 27.06.2013 r. oddalił wniosek strony pozwanej o zawieszenie postępowania albowiem strona pozwana nie wykazała żadnych uzasadnionych przyczyn do jego uwzględnienia, w szczególności w świetle art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.